

som Landstinget ikke burde være uvidende om. Dertil skal jeg bemærke, at Indenrigsministeren er forhindret fra at være tilstede ved Forhandlingen her idag, da hans Nærværelse er nødvendig i det andet Thing, men at den ærede Indenrigsminister med Hensyn til det omhandlede Punkt, saavidt jeg kan se, har givet saa fuldstændig Oplysning, som paa nogen Maade kan forlanges, idet han i det andet Thing har erklæret, at han ikke vilde kunne afslutte de Kontrakter, som der her er Tale om, uden Finantsministerens Samtykke. Hans Opfattelse af det paagældende Spørgsmaal er altsaa fuldstændig klar og vitterlig for Thinget. — Det nævnte ærede Medlem vilde dernæst svække den Parallel, som, uden at dette Punkt i Dvrigt oprindelig var fremdraget af mig i det Mindste her i Thinget, i forrige Møde blev dragen af mig mellem Forholdet med Hensyn til Esbjerg Havn og det her foreliggende Spørgsmaal. Han benyttede sig imidlertid i saa Henseende af et Dyd, som jeg ikke hørte den tidligere Indenrigsminister (Estrup) i forrige Møde benytte sig af. Han sagde, at den daværende Indenrigsminister kun veg tilbage for en Umulighed. Men det sagde den ærede tidligere Indenrigsminister, som havde Ordet i forrige Møde, ikke, og jeg tvivler om, at han vil sige det; i alt Fald har jeg, saavidt jeg kjender til den omtalte Sag, ikke opfattet den, som om det var nogen Umulighed, hvorom Tale i sin Tid var. Derimod er det sikkert, at der maa være gode Grunde tilstede, for at noget Saadant som det, der den Gang blev gjort, skal kunne være rigtigt, men det er jo ogsaa det, som jeg har anerkjendt hver Gang, jeg har talt om denne Sag, at der for den daværende Indenrigsminister efter min fulde Overbevisning havde været meget gode Grunde tilstede. — Det ærede 8de kongevalgte Medlem fremdrog dernæst et Punkt, hvori han havde fuldkommen Ret. Han sagde nemlig, at med Hensyn til de jydskke Jernbaner havde det finansielle Hensyn altid været underordnet. Dette er fuldkommen rigtigt. Og dette vilde være Noget, som han med meget god Grund kunde anføre, hvis der var Tale om, hvorvidt disse Jernbaner havde givet os nogen betydelig Rente, eller hvis der var Tale om at gaa

videre med saadanne Anlæg, kort sagt, hvis en Forhandling nu fandt Sted om Rigtigheden af at anlægge nye Jernbaner af samme Slags. Men det forekommer mig rigtignok, at dette samme Hensyn netop i denne finansielle Debat taler fuldstændig for mig. Thi, naar det finansielle Hensyn har været ganske underordnet — hvad jeg tror, at man kan sige, at det virkelig har været navnlig med Hensyn til de jydskke Jernbaner, hvorom Tale her særlig er —, saa synes det mig ogsaa, at det er meget vigtigt, naar det ærede Medlem dog vil tvinge Finantsministeren til nu at tage dem som et finansielt Gode, selv om det kun er til Halvdelen eller de tre Ottendedele af Anlægsverdien, hvad han vil. Det er netop det, at det finansielle Hensyn har været sat til Side, da Tale var om at bygge disse Jernbaner, der gjør, at de ikke nu bør betragtes og opføres paa den Maade, hvorpaa det ærede Medlem ønsker dem opførte. Naar det ærede Medlem sagde, at der ikke var taget finansielle Hensyn ved Jernbanen, da tror jeg i Dvrigt, at det var mindre rigtigt. Jeg tror, at navnlig saaledes, som Lovforslaget om Jernbanen blev forelagt af den daværende Regjering, var der meget bestemt taget finansielle Hensyn. Jeg maa overhovedet bemærke, at der i finansiell Henseende maa drages en bestemt Grændse mellem de Jernbaner, som kom frem ved Loven af 10de Marts 1861, og som vare en Udvidelse og en betydelig Modifikation af det allerede da besluttede Jernbanenet, og saa adskillige Jernbaner, som senere ere komne til; der er netop i finansiell Henseende flere meget væsentlige og betydelige Forskjelligheder.

Endelig spurgte det samme ærede kongevalgte Medlem mig om, hvad jeg, naar jeg fik flere Indtægter, vilde bruge dem til; om jeg vilde anlægge en ny Reservecfond eller forøge den nuværende Reservecfond eller danne en særegen Bestanddel af Reservecfonden gennem de forøgede Indtægter. Ja, mine Herrer, dersom der her forelaa et Budget, som tillod at lade den nuværende Reservecfond blive ubestaaen i Aarets Løb, saa vilde jeg kunne forstaa det saaledes til mig rettede Spørgsmaal. Men, naar der foreligger et Budget, ifølge hvilket der i det kommende Aar skal tilskydes over